

opusdei.org

"Ako feminizam znači jednaka prava, ja sam ekstremni feminist"

Iz El Munda, drugog najčitanijeg španjolskog dnevnog lista, prenosimo intervju sa Isabelom Sanchez, tajnicom Središnjeg savjetodavnog vijeća Opusa Dei.

24.08.2019.

Isabel Sanchez (1969, Murcia, Spain) odvjetnica je po obrazovanju i žena koja zauzima najviši položaj

koji žena može imati u hijerarhiji Opusa Dei. Ona je tajnica Središnjeg savjetodavnog vijeća, vijeća sastavljenog od žena koje savjetuju prelata Opusa Dei.

Živjeli ste u Rimu od 1992. godine, a trenutno ste u Madridu kako biste prisustvovali beatifikaciji Guadalupe Ortiz de Landázuri, prve žene laikinje Opusa Dei koja je podignuta na čast oltara. [1] Tko je ona bila?

Guadalupe je žena koja je živjela tijekom četrdesetih godina prošlog vijeka, a koja je bila snažna, strastvena, drska i veličanstvena. Bila je ispred svog vremena, prije svega zahvaljujući otvorenosti svojih roditelja.

Što mislite kada kažete "ispred njezina vremena"?

Bila je jedina djevojka u svojoj obitelji, a njezin otac, vojni časnik,

premješten je u Tétouan, Maroko, gdje je u to vrijeme postojala samo jedna škola: škola za sve dječake. Guadalupe je tamo studirala i morala se dokazati. Jednom se, da zadobije poštovanje svojih kolega iz razreda, kladila da može popiti bocu s tintom. I tu je okladu dobila.

Pohađala je sveučilište i studirala kemiju u vrijeme kada je malo žena ostvarivalo visoko obrazovanje. Doživjela je vrlo težak događaj u svom životu: pogubljenje njezinog oca na početku Španjolskog građanskog rata. Kasnije je upoznala svetog Josemariju i ubrzo nakon toga zatražila je prijem u Opus Dei. Bila je prva žena koja je dovela Opus Dei u Meksiko, gdje je, usput rečeno, putovala sama konjima kroz opasan teritorij i gdje je morala sa sobom nositi nož za samoobranu.

Kakvo je se čudo dogodilo po Guadalupinom zagovoru da bi danas bila beatificirana?

Bilo je to izliječenje karcinoma na oku muškarca iz Barcelone. Izliječio se preko noći od ove bolesti, što je bilo prilično vidljivo, a dijagnozu je potvrdilo više oftalmologa. Trebao je ići na operaciju i jako se bojao pa je otišao moliti se u kapelu gdje je našao sliku Guadalupe, kojoj se uporno molio kako ne bi morao na operaciju. Nakon toga je mirno zaspao, a sljedećeg dana kad je ustao, karcinom je nestao. Liječnik koji ga je pregledao nije mogao vjerovati i potvrdio je da je to nadnaravno. Liječnici i teolozi iz teološke komisije koji pregledavaju i provjeravaju moguća čuda također su se složili da ovo izliječenje nema racionalno objašnjenje.

Vjerujete u čuda: kakvo bi čudo željeli da se ostvari?

Voljela bih da svi muškarci i žene otkriju da su djeca Božja, da su stvoreni za vječnost i da su voljena.

A kada ste to doživjeli u svom životu?

Od kada sam bila mala, bila sam svjesna da se netko brine za mene i pazi na mene. Jasno sam to osjećala u različitim fazama svog života, posebno kad mi je umrla majka kad sam imala 9 godina. Nikad se nisam osjećala kao siročić. Oduvijek sam osjećala prisutnost Boga koji bdije nad cijelim svijetom.

Vi zauzimate najvažniji položaj koji žena može zauzeti u Opusu Dei: vi ste tajnica Središnjeg savjetodavnog vijeća, organizacije koju čini oko 40 žena različitih nacionalnosti. Što one rade?

Središnje savjetodavno vijeće jest vijeće koje pomaže Prelatu u svim stvarima vezanim za žene: njihovoj

formaciji, dobrobiti... Ono što donosimo za stol jest vođenje i kreativno razmišljanje jer žene su toliko povezane sa životom, stvarnim životom, da uvijek traže nova rješenja. Ali nisam sigurna da je moj položaj najvažniji: to bi bio položaj one koja je u stanju najviše poboljšati svoju okolinu, a ja ne znam tko je ona. To bi mogla biti starija gospođa koja jedva više može pričati ili majka u Africi koja prehranjuje svoju obitelj. Ali istina je da ja imam veću moć odlučivanja u Opusu Dei nego oni.

Savjetujete li prelata Opus Dei samo o ženskim pitanjima ili također o drugim pitanjima?

To bi moglo biti bilo koje pitanje, iako u odnosu na muškarce možemo samo davati prijedloge.

Razumijem da je organizacija kojom predsjedavate neka vrsta C-9 (vijeće 9 kardinala koje

savjetuje papu Franju), ali sastavljena je od žena koje savjetuju Prelata Opusa Dei.

Korisna je usporedba radi razumijevanja, ali ne znam točno koji su zadaci C-9.

Koja vam je odluka bila najteža u ovoj ulozi?

Zadnji put u Libanonu bilo je oružanih sukoba i bilo je teško donijeti odluku. Morali smo odlučiti koja je najbolja opcija za ljude iz Djela koji se nalaze tamo. Pitali smo se: "Što nam je činiti? Treba li im reći da idu u evakuaciju ili da ostanu i zadrže se što je moguće duže tamo?" Na kraju, odlučili smo prepustiti svakoj osobi koja je tamo da odluči po svojoj savjesti. Neki su nam rekli da se boje i da žele otići, ali većina njih htjela je ostati.

Također, kada je potrebno izabrati novog Prelata iz Opusa Dei,

Središnje savjetništvo (skraćeno od Središnje savjetodavno vijeće, op. Prev.) predlaže imena onih za koje smatra da imaju najbolje kvalifikacije za tu službu. Žene ne sudjeluju u konačnom glasovanju, ali ističu tko bi trebao biti kandidat. Mogli bismo reći da oni odrade prvu provjeru, je li tako?

Točno. Oni predlažu imena i u principu bi novi prelat trebao biti izabran između tih imena. Dakle, ne samo da oni predlažu, već na određeni način ograničavaju izbor.

U C-9, vijeću koje savjetuje papu, svi su oni muškarci, devet kardinala... A u Zboru kardinala koji bira papu nema žena. Želite li da žene budu tamo?

Ne znam želim li vidjeti ženu u Zboru kardinala. Ono što bih željela jest vidjeti mnoge žene na mnogim mjestima u Crkvi. Papa Franjo puno stavlja naglasak na to: on ima veliku

svijest o tome što žene mogu doprinijeti i jako je otvoren u tom pogledu.

Gdje bi žene trebale biti u Crkvi?

Ne u Zboru kardinala, ali postoje mnoga druga mjesta na kojima bi žene trebale 'zasjati'. Prvi koji bi trebali 'zasjati' na ulici su kršćani, bili oni muškarci ili žene.

Perspektiva žena može pridonijeti mnogim pitanjima i poslovima. Žene su stekle veliko duhovno nasljeđe i bio bi gubitak ako ga ni Crkva ni društvo ne bi znali iskoristiti.

Gledajući kroz povijest, bilo je kardinala koji nisu bili svećenici nego laici. Zar to ne bi moglo otvoriti vrata ženama u Zbor kardinala?

Ono što mislim da treba učiniti, malo po malo (ali bolje ako je to učinjeno brzo), jest procjena funkcija koje stvarno odgovaraju svećenicima -

koji su zadaci za njih, a koji nisu. Moramo uključiti sve laike, i muškarce i žene. Ne, ne možemo održavati status quo, u simlsu da se sve što je povjereno svećenicima - odgovaralo ili ne striktno njihovoj službi - nastavlja povjeravati muškarcima. Štoviše, uspoređujući brojeve, Crkva je više "ženska" nego "muška".

Papa Franjo nedavno je poslao poruku ženama vjericama iz cijelog svijeta u kojoj je rekao: "Služenje da, ropstvo ne", i podsjetio ih je da nisu postale redovnice "da se posvete službi svećenstva u domaćinstvu." Postoji li i ovaj problem u Opus Dei?

Kršćanin nije ničiji rob, čak ni Boga, koji je naš Otac. Služba je zaštitni znak kršćana, koji želi vladati sam nad sobom i istodobno koji uvijek želi služiti drugima. Poziv u Opus Dei određuje ovu službu u

svakodnevnom naporu za sijanje dobra i kroz profesiju koju odabere. Među ženama u Djelu postoje profesorice, pravnice, liječnice, inženjeri, poslovne žene, frizerke, glumice, kuharice... Sve! Neke se slobodno odlučuju da razvijaju svoje talente u smjeru da se brinu o svom domu i obitelji, a neke se opredjeljuju za brigu u svijetu. Ne postoje „klase“ unutar Opusa Dei, još manje ropstvo. Postoji veliko poštovanje jednih prema drugima, sreća i ponos u ovoj službi.

Zadatak služenja drugima također bi trebali početi preuzimati muškarci, zar ne mislite tako?

Definitivno. To je nešto što se, po mome mišljenju, treba promovirati. Žene su vidljivije u javnosti nego prije, ali to još može biti bolje. Moramo biti u mogućnosti doći i transformirati se, ući u javne prostore i natjerati muškarce da uđu

u privatne ili obiteljske prostore i osnažiti ih u tom području. Društvo također mora shvatiti da privatna sfera ima temeljnu javnu dimenziju, a muškarci moraju puno toga naučiti i pridonijeti tamo. Trebamo više pravednosti, uravnoteženosti i jednakosti udruštvu. Potrebno nam je društvo koje ima više brige prema ugroženima, jer ćemo se uskoro naći u društvu ljudi koje stare, koji su više bolesni, upropašteni, ranjeni u mnogim ratovima i sukobima... A postoje dvije mogućnosti u vezi s ugroženima: ili da ih odbacimo ili da ih integriramo i vodimo brigu o njima. Mislim da je ovo potonje nešto što žene rade bolje. Ali ona mora imati snage i odlučnosti da to želi i da ne ostaje u logici dominacije i moći, logici koja danas prevladava, a koje nisu uvele žene.

Papa je nedavno priznao seksualno zlostavljanje redovnica od strane biskupa i svećenika. Zašto su

zlostavljanja nad ženama u Crkvi trajala toliko dugo i zašto je trebalo toliko dugo vremena da ta nedjela izađu na vidjelo?

To je složen problem. Ne samo da su zlostavljanja žena zataškavana, već su zataškavana i zlostavljanja odraslih muškaraca. No promijenila se osjetljivost žrtava: prije, žrtve tih zlostavljanja nisu bile toliko svjesne puta kojim su morale krenuti da bi osudile svoje zlostavljače, a mnoge od njih osjećale su veliko poštovanje i strah prema nadređenima. Zlo često može šutjeti, grditi se. Nije lako otkriti zlo koje netko trpi, a na ovom području još i manje. I mislim da je to nešto što se dogodilo i muškarcima i ženama. Ali danas, hvala Bogu, mnogo je jača društvena svijest i papa Franjo odlučan je svim silama boriti se protiv ovog problema i on ima nultu toleranciju za ovaj problem. Otvoreni su putovi za

istraživanje i izvještavanje i cijeli je svijet postao svjestan problema.

Smatrate li se feministicom?

Ako pod feminizmom podrazumijevamo načelo jednakih prava muškaraca i žena, jednakog dostojanstva i traženja jednakih mogućnosti, da, jesam, ja sam jako velika feministica. Očito se stvari moraju promijeniti, ali u suradnji i sa muškarcima.

Postoji li još jedan feminizam?

Postoji više vrsta feminizma; onaj koji ja branim teži da visokim dosezima želi transformirati svijet slušajući i drugačiju logiku.

Poveznica na izvorni članak u El Mundu

[1] Izraz koji znači da je osobi dodijeljen blagdan u liturgijskom kalendaru Crkve. Datum se dodjeljuje u trenutku beatifikacije.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/ako-feminizam-znaci-
jednaka-prava-ja-sam-ekstremni-
feminist/](https://opusdei.org/hr-hr/article/ako-feminizam-znaci-jednaka-prava-ja-sam-ekstremni-feminist/) (17.03.2026.)